

i det Hele eller ikke, skal jeg ikke gaae ind paa. Men i det, som den ærede Minister forøvrigt sagde, forekommer det mig ligger megen Anledning til at nedlægge Metropolitanaskolen. Den ærede Minister sagde, at naar man undersøger de private Skoler her i Byen, vil man finde, at de i deres øverste Klasser benytte Lærerne fra Metropolitanaskolen for at fuldstændiggjøre Elevernes Dannelse, før de forlade Skolerne; men Lønningen er jo fastsat under den Forudsætning, at naar en Lærer ved en lærd Skole havde anvendt de Timer, der vare bestemte for ham, til Underviisningen i den paagældende Skole, behøvede han den øvrige Tid til sin Forberedelse og var usikkert til at tage større Deel i Underviisningen; har han derfor flere Timer tilovers, som han kan anvende til Underviisning, høre de den lærde Skole til, hvorved han er ansat, og det er saaledes uheldigt, at denne lærde Skole ligger i Kjøbenhavn, naar dens Lærere paa den Maade trættes ved Underviisning i de private Skoler og derved gjøres mindre skikkede til Underviisning i deres egentlige Skole. En anden Ting, som den ærede Minister sagde, og som viser, at en saadan offentlig Skole, stillet ved Siden af private Skoler, i visse Maader staaer uheldigt, var, at Lærerne ved de private Skoler meget ofte valgte at blive ved disse Skoler for en længere Tid i Forventning af, at de da kunde blive ansatte ved Metropolitanaskolen og saaledes forblive i Kjøbenhavn, det vil sige: blive ansatte ved Metropolitanaskolen, naar endeel af deres bedste Kræfter ere borte, eller idetmindste naar de ere rykkede saa langt frem, at de inden saa Nar maae træde fra, og deres Pensionering falder da paa Statskassen. Nei! da maae vi hellere gaae den Vej, som jeg ikke skal have Noget imod, og som vi allerede ere gaaede flere Gange, og tænke paa umiddelbart at pensionere ældre, velkjente Lærere ved private Skoler, da vi derved saameget desto længere bevare dem for disse Skoler; men dette Forhold er et hyderligere Beviis for, at vi ikke skulle bibeholde denne Skole i Kjøbenhavn. Naar man taler om, at Metropolitanaskolen træder frem som en Normal-skole, som en Skole, hvor Underviisningen kan haandhæves paa en Maade, som det var ønskeligt ogsaa var gjældende i private Skoler,

men som mange Grunde føre de private Skoler til ikke ganske at kunne følge, da siger jeg: hvor vi have saa nærved Hovedstaden som her, to saa bethdelige lærde Skoler som den i Roeskilde og den i Frederiksborg, savne vi ikke en saadan Normal-skole i Kjøbenhavn. Jeg begriber vel, at Enhver, der har Noget, som han holder paa fra en længere Tid tilbage, kan holde paa denne Skole med begge Hænder; men den har i Virkeligheden ikke den Betydning, som man vil give den. — Naar man taler om de Mænd, der ere udgaaede fra denne Skole, og som siden have erhvervet sig stor Anseelse, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke nøie kjender deres Skoleliv; men jeg maa dog bemærke, at her i Salen sidder idetmindste een Mand, som efter min Mening er en udmærket dygtig Mand, og som dog ikke har gaaet i Metropolitanaskolen — saa at det dog lader sig gjøre at blive en dygtig og brugbar Mand uden at gaae i bemeldte Skole. — Men denne hele Betragtningssmaaede forekommer mig forøvrigt meget uheldig, naar man lægger Mærke til, at det under alle Omstændigheder kun er et mindre Antal af Elever, som kunne vinde disse Fordele af Skolens Underviisning, og at der bliver et stort Antal tilbage, som, i Fald det var sandt, at Skolen havde saadanne Fortrin fremfor andre Skoler, blive tilfidesatte. Dersom man lod samtlige Skolers Elever konkurrere for at komme derind, og det var en Fordeel for dem at blive ansagne, kunde man endda sige Noget til Grund for Bibeholdelsen af denne Skole; men det er saa langt fra at være Tilfældet, at man i Almindelighed anseer det for en Fordeel at komme i Metropolitanaskolen, at der tværtimod findes Elever, der kunne komme derind, men som foretrække at betale en høj Priis i en privat Skole. Jeg troer saaledes, at den ærede Ministers Fremstilling af Sagen ikke paa nogen Maade kan betragtes som en heldig Indvending imod mit Forslag, der i sig selv ikke er meget omfattende, og hvis væsentligste Betydning er, at man derved faaer nogle flere Midler til at haandhæve de øvrige lærde Skoler i den Stilling, som maae ansees nødvendig. Jeg har nok hørt, at jeg ingen Priis skulde sætte paa Dannelsen, uagtet jeg dog havde haabet, at mit Liv kunde være en Smule Beviis for, at jeg nok veed, hvad